

[Dupont.]

ethvert grundlag. Det fremgik af forhandlingerne, at man ikke uden videre kunne ændre overenskomsten af 1955.

I denne overenskomst fastslås det, at den vil blive taget op til revision, såfremt og så snart der enten på international basis eller ved bilaterale ordninger måtte blive vedtaget principper vedrørende fiskerigrænserne, som ville være til gunst for Færøerne. Det var derfor klart, at man ikke kunne komme uden om en forhandling med Storbritannien. Det viste sig da også, at lagtinget og landsstyret var på det rene med, at så længe der ikke var foretaget ændringer på internationale, regionale eller bilaterale områder, kunne man ikke komme uden om forhandling, og så afgang det i virkeligheden af en goodwill fra den engelske regering, om man kunne nå positive resultater. Da det heller ikke lykkedes gennem NATO at få regionale aftaler i stand med Island, blev udgangen på forhandlingerne med landsstyret for Færøerne, at man måtte gennemføre forhandlinger med Storbritannien.

Den nye overenskomst med Storbritannien må betragtes som midlertidig og som udtryk for et kompromis. Den tager skyldigt hensyn til Færøernes berettigede interesser og er da også godkendt af det færøske lagting. Der er i overenskomsten givet indrømmelser fra begge parter. I overenskomstens afsnit VII fastslås det, at den ikke skal anses for at præjudicere parternes synspunkter, for så vidt angår folkerettens regler om afgrænsning af og grænser for det ydre territoriale farvand eller for den eksklusive jurisdiktion i fiskerispørgsmål. Overenskomsten skal da heller ikke gælde længere, end til en almindelig international konvention træder i kraft.

Baggrunden er altså først og fremmest den, at det ikke lykkedes at nå til international overenskomst i 1958, og at den nye FN-konference om sagen først finder sted i 1960. Hovedindholdet af overenskomsten er, at der fastsættes en 6 sømils grænse, og at der inden for yderligere 6 sømil gives ret til fiskeri for de fartøjer, der er indregistreret i Storbritannien; denne ret er ikke ubegrænset, idet man fastslår, at der inden for 3 områder nord, vest og syd for Færøerne kun må fiskes med lang- og håndline. Begrænsningen gælder i det nordlige om-

råde fra 15. februar til 15. april, i det vestlige fra 15. november til 15. april og i det sydlige fra 1. oktober til 31. maj. Over for andre nationer hævdes der herefter en 12 sømils grænse. Så vidt det fremgår af den højtærede udenrigsministers fremsættelse, er det kun Storbritannien, der kan påberåbe sig ret til regelmæssigt fiskeri inden for 12 sømils grænsen, hvorefter man mener, at den nye midlertidige ordning ikke vil blive anfægtet fra anden side.

Den foreliggende overenskomst giver mig anledning til at spørge den højtærede udenrigsminister, om det ved kommende forhandlinger i FN fra dansk side vil blive fremholdt, at man ikke alene ønsker de 12 sømil fastslået for Færøerne og Grønland, men at man også vil forlange de 12 sømil registreret fra de yderste odder og skær efter lige basislinjer. Jeg forstår af det færøske lagtings betænkning om sagen, at dette er af vital betydning for det færøske fiskeri, ligesom det faktisk også er af international interesse, da det gælder bevarelsen af fiskebestanden.

Dernæst tillader jeg mig at spørge den højtærede forsvarsminister, hvordan man har tænkt sig overholdelsen af den nye fiskerigrænse gennemført. Det er min opfattelse, at man såvel ved den nærværende udvidelse som ved eventuelt efterfølgende udvidelser af fiskerigrænsen vil få betydelige opgaver med hensyn til en effektiv inspektion. Det kan derfor blive nødvendigt at sørge for mere moderne både til varetagelse af denne opgave.

Set i forhold til overenskomsten af 1955 er dette kompromis et stort fremskridt. Dels udvides fiskerigrænsen betydeligt, dels er der tale om en midlertidig ordning, der kan revideres 2½ år efter undertegnelsen. Man må gå ud fra, at en ny international aftale, der går i retning af yderligere udvidelse, vil fremme de færøske ønsker, ligesom man fra dansk side vil gøre alt for at fremme færingerne interesser.

Det skal understreges, at forhandlingerne med Storbritannien er sket med færøsk sagkyndig bistand, ligesom 18 af lagtingets 30 medlemmer står bag den nye overenskomst. De 18 medlemmer er socialdemokratiets 8, sambandspartiets 7, det gamle selvstyres 2 og løsgængerer Kjartan Mohr. Det betyder, at langt den overvejende del af